

პირი და უნტო აფიცრო. პოლ- კვი ყველაზე მეტი რუსია, შემდეგ სოხები, ქართველები და სხვა. ჯ- რაველი ერთაა.

ჩვენი დროის მათხალი.

როგორც ვამბობდით, თელოვის მასრის სოფელს ურიათ-უბანში ამ ეამად სტოგობობს 167 წლის დედა- ბერი ნინო პეტრეს ასული თუშუ- რაშვილისა. ჩამომავლობით ქუ- ლაშვილის ქალია. მას კარგად ახ- სოს კახეთში პირველად რუსების შემოსვლა. ამ დროს მას ორი გათ- ხივილი ქალი ჰყოლია. სულ ჰყო- ლია 10 შვილი, 9 ქალი და ერთი ვაჟი. ამთავან ამ ეამად ცოცხალია მხოლოდ ერთი გათხივილი ქალ- თავის სიცოცხლეში დედებერს და- მარხავს 9 შვილი და 42 მათი შვი- ლები და შვილის შვილები. ამ ორის შვის წინად მოხუცი ქალი კიდევ შეესწრო თავის შვილის შვილის შვილის ქორწილს და იმდენად გამ- ხიარულდა, რომ იცეკვა კიდევ. მეტმა სიხარულმა ისე ძლიერად იმოქმედა დაუღუპრებულ მოხუც- ზე, რომ რომდენსამე დღის განმე- ლობაში თავის კონს არ იყო. ამ ეამად თვალთ ცუდად უქრისა და- დის ჯობის შემწეობით.

ქათალიოსის დაქრალვა.

საქართველოს ექსარხოსმა ინოკენ- ტიმ საქართველოს საქსარხოსოს სამღვდლოების წარმომადგენლებად ქათალიოსის დაქრალვაზე დასას- წრებლად დანიშნა: ბაქოს ეპისკო- პოსი გრიგოლი, ტყ. სასულიერო სემინარიის რექტორი, არქიმანდრი- ტი ზიმენი და არქიმანდრიტი ანტო- ნი. ეს ამბავი ექსარხოსმა დებეშით აცნობა ეპისკოპოსს გრიგოლს. გუ- შინ ხსენებულნი პირნი უკვე გამე- გზავრენ ემიძიანს.

სტატისტიკური ცნობები.

ტყ. გუბერნატორმა მახრის უფრო- სებს მიმართა წერილობით, 1911 წლის 5 იანვარში, დაწერილებითი ცნო- ბები წარმომადგენელთა 1910 წლის თქვენ მახრის მომხდარ მკვლელობათა, გა- მარცხვათა, ქურდობათა და სხვა ბო- როტოქმედებათა შესახებაო.

წილისა. როგორც ვამბობდით, ავტომატ წითელი მძინვარეობა. საქო- რთა სამკურნალო დახმარება.

წილების დაშტყვება ტყ. გუ- ბერნატორმა დაამტყვა ტყ. სადავ- შვი კლუბის საზოგადოების წესდება.

ყახების თავ-გასულება.

ვერა და ვერ იქნა ყახების თავ- გასულობის აღიარება და მათი სი- ხარბის შეზღუდვა. ეს ვაქატარენი

რედვე სლავიანურსა და სომხურში;

რუსულში (ებრ.) შემოხაზულია ბრკელებით, არ არის ქართ. № 51 და ბერძნ. ტიშენდორფისეულში.

№ 570 და № 646 ში მორლო- ტეს სიხარბის ბოლოს შენიშულია ტექსტშივე წითლობა: „რომელსამე წიგნსა ამიერიდან არის თავი“; და მართლაც აქედან იწყება პირველი თავი სლავიანურსა და ბევრ სხვებში.

1-ლი თავის ბოლო (მუხ. 22):

№ 570 და 646: ეგრეთ ქნა ვითარცა იგი იტყუადა ამუქობა და წარადგინა ყოველთა სამკეთობათა (№ 570—სახლდარბა, № 51—სო- ფელთა) სოფლად სოფლად სიტყვი- სი გბრ მათისა (№ 51—სოფლითი სოფლად სიტყვისებრ მისისა), რა- თა იყოს შიში სახელთა მათ შინა მათთა მათ ზედა. და იყო ესე წე- რილ წიგნსა მას, რომელი მიუ- ძღუნანა: მეფე დიდი ავიგოს მთა- ვართა და კელმწიფთა, რომელნი ხართ ქუეშე სამეფოსა ჩემსა ას- ოცდა წოდთა ნათესავთა ინოაოე- თითგან ვიდრე ეთიოპიალმდე მკურდო- თა; აის იტყუეს მეფე: ამსთავრობ- დენ (№ 570—თავრობდენ, № 51—მშინავრობდენ) ცოლსა თუისსა და სახლსა თუისსა ყოველი მამა- კაცი.

იგივე ბერძნ. ტიშენდ. და რუ- სულში (ებრ.): „И сдѣлаше царь по слову Мемухана (ბერძნ. მემუ- ხან) И послалъ во всѣ области царя письма, писанныя въ каждую область писменными ея и въ каждому народу на языкѣхъ его, чтобы всякій мужъ былъ господиномъ въ домѣ своемъ, и чтобы это было

რსე არიან წათამამებულნი. რომ მათთვის არც ნიხრი არსებობს და არც გუბერნატორის მიერ გამოცე- მული სავალდებულო დადგენილება. მათ როგორც მოგვრისებრთა, ისე ჰქვიან ხორკს, ხილთა დაბეჭდი- ლი ნიხრი ფორმის გულისათვის უქი- ლით კედელზე. ნიხრით გირკანქა ძროხის ხორცი 11 კაპ. ღირს, ესენი კი 13 კაპიკად ჰქვიან და იმასაც უვარგის იძლევიან. უზრდელო მოპ- ყრობა და არა სასიამოვნო სიტყვებ- ბი კიდევ სხვაა. საქაროამ ვარცხ- ებას სასტიკი ყურადღება მიეცეს, ვისიც უჯრ არს და დაიხსნან ღარი- ბი მცხოვრებნი მეტი კაპიკების გადახდისაგან.

გაზეთის თანამშრომლის განთავისუფლება.

15 დეკემბერს ციხიდან განთავისუფლეს გაზეთს უახალი აზრის რედაქციის და პატიმრებული ამავე გაზეთის თანამ- შრომელი ალ. დედარიანი, რომელ- საც დაევა 7 დღის განმავლობაში დასტოვის ტფილისი, და რუსეთის იმ ადგილს იცხოვროს, სადაც ამ ეამად სახვედრო და გაძლიერებული დაცვის წესები არ არსებობს.

შუამდგომლობა.

ამიერ-კავ- კასიის გერმანელთა ახალშენთა ობერ-პასტორმა ტყ. გუბერნატორს სთხოვა, ნება დართოს ეკატერინე- ფელში დაარსოს საზოგადოება, რომელსაც მიზნად ექნება ახალ- გაზრდობას ლიტერატურა შეასწავ- ლოს და წგნობრივად დარკებანი მისცეს.

საეჭვო პირთა შენახისათვის

ქუთაისის გუბერნატორის დადგენი- ლებით, საეჭვო პირების შენახისათვის საშაპი თვით დაპატიმრება მიესაჯა: შოკანის მახრის მცხოვრების პავლე ქურდობისთვის, ოზურგეთის მახრისას —ანდრია ბრამაძის, თედორე, სი- ხარულიძის და ალ. ჯიბლაძის. ხო- ლო შოკანის მახრის მცხოვრების ილია ნერგიძის სამი თვით დაპატი- მრება მიესაჯა თავისი სოფელის შესახებ ცრუ ხმების გავრცელები- სათვის.

შემოწირულობა.

დუშოვიკი გიორგის ძემ ფლოვანდიშვილმა და მღვდელმა ნესტორ ბაკურაძემ უძლ- ვენეს საისტორიო და საეკლერაფიო საზოგადოებას წარმოადგინა ძველი, მიწის თხრის დროს ნაპოვნ, თხის ქურჭული ასთში შესანიშნავი და ყოველგვარი შემოწირული ერთი შევინიერი სურა ძველი ბერძნუ- ლი ხელმოწერა.

объявлено каждому на природномъ языкѣ его.

ქართ. ბეჭდ., სლავიან. და სომ- ხურში მხოლოდ ეს არის: „და ქნა მეფემან, ვითარცა ჰქუთა მის მუხებში (სლავ.—Мухе, სომხურ.—მურქეს), და წარადგინა მეფემან წიგნი ყოველთა შორის სამეფოსა კერითაებრ-ენათებრ მათთა, რათა იყოს შიში მათი საყოფელთა შინა მათთა“.

მე-8 თავის ბოლო:

№ 570 და № 646.: ეშინიდათ ებრაელთათვის; № 51: ეშინიდათ ჰებრაელთაგან. რუს.-ში: напашъ на нихъ страхъ предъ Юдеями“. სლავ.-ში: страха ради иудейскаго. ასე თავდება ლომხურობიკი. ათონურ- ი კი (№ 471) ამის უმატებს: „და მიერთავანნი მთავარნი და კელმწი- ფენი კახანნი და სეფეშულნი და ყოველნი მწიგნობარნი პატივსცემ- დეს ურითა“.

ეს ათონური „ესთერი“ ქართულ

სხვა ვარიანტებთან შედარებით მა- ბიურთ, ადვილ გასაგები მოსთხოვია, ზოგან ვარცხლებული და ხშირად კი შემოკლებული გემატდება. იგი, როგორც ვთქვით ვადაწერილია 278 წელს, და არის პირწმინდათ ქართ. ეგვლატა შეად კიდევ:

№ 570 და 646: ყო მეფემან სუმა...

სუმა... სუმა შინა ქალაქსა მცო- რითგან დიდამდე და იყო რეცილ ზეხითა და ციხეულთითა და მეყ- მულითა და იკანითთა კრებულუ- ლითა ყუფილითა თითო ყფილია და კარგები აღმართებულ სამლე- ბითა ბისონისათა ძოწეულისათა, ტორან კოსები ვეცხლისა და სუე-

ღმაცა. დღეს ბირჟის დარბაზ- ში ი. აბულაძე წაიკითხავს ლექციას „შედეგს თემაზე: „მოკლე მიმოხილ- ვილება ქართულ ლიტერატურისა“. დასაწყისი საღამოს 7 საათზე.

ტყ. დედათა ეპარქიალურ- ი სასწავლებელი.

სამღვდლოე- ბის 1911 წლის ხარჯთ-აღრიცხვაში შეტანილია 42,425 მან. 20 კაპ. დე- დათა ეპარქიალურ სასწავლებლების შესახება.

მართლ მაიდგებლთა სარ- წმინდების მიღება.

ტფილისში მცხოვრები ებრაელი ქალი ხავა იოხვედ რატენო მთავრობის წინა- შე შუამდგომლობს, ნება დართოს მართლმადიდებელთა სარწმუნოება მიიღოს.

მოსწავლეთა დათხოვნა.

სა- ხალხო სკოლების დირექტორი ტყ. ქალაქის გამგეობის წინაშე შე- მდგომლობს, ქალაქის პირველ და- წყვეთ სკოლების მოსწავლენი 22 დეკემბერს დათხოვოს.

ღარი მამახალხი.

აბულაძის მამახალხი ილარიონ ზაპოკი მო- მირებულ შუამდგომლის განკარგულე- ბით 7 დღით იქნა დაპატიმრებული, ერთის იერიის განმავლობაში გამე- ლებულ ლოთობისათვის.

15 დეკემბერს ტფილისში შე- ხვევის ბრძანება.

მცხოვრები მცხანს მცხოვრებნი მუშემ კანამანგა, რომელიც გადასს- ლებულ იყო და თავის ნებთ დაბრ- ვდა.

16 დეკემბერს პოლიციამ ტფი- ლისში შეიხვეა 27 უახლოვრე.

საგვადლოეის საპურადლოე

საქლი ავანგ ხიხია, არ არის ნაფიქრად შედგენი და გამოვიან ანგვადონი ფიგისაჲ. (ხალხური გამგებან ხვა და ფტკართ), მუშე ბეგნი მუხისი, ფტკართთა ყველა ხტყვისი (ხალხური ანდახა). მე ხელ ხვა ვარ, ხელ ხვა მეუმა და ხვა ვარად მოდგამე. ზემის მუშა მუშაინ, არ ვარ მარტა ხამიწეო! *ცაკა.

ჩვენი ხალხი ფუტკარს უხსოვარი დროიდან აფასებდა და პატივს სცემ- და. ეს მტკიცება სხვათა შორის მა- ზე გამოაქმული გამოცანით, სდაც ფუტკარი „ღვთის ანგელოზად“ არის აღიარებული. ამას უნდა დავსძინოთ ძველი თქმუ- ლება (ლეგენდა), სადაც ხალხის ფან- ტაზიის წესს, რომ იობ მრავალწმი- ბულს რომ მატლები გვიჩვენებს, ისინი გარდაიქცნენ ფუტკარად და მისთვის

ტფილა ბრინჯისათა და ოქრო ლე- სელითა.

ტფილა ბრინჯისათა და ოქრო ლე- სელითა, ტფილა ოქროსა და ვე- ცხლისა ანთრაც ფენილითა ზედა ზმა- რადონის ქვითა და მშლელელებისა და კაპოეტის (კაპოეტის) ქიუ და საგებელი თითო ფერად ქველებუ- ლად ყუაილიონსად, გარეშო ვარდი მოფენილ (№ 51-ში იგივე ორიო- დეს სიტყვას გამოიყენებია და შეც- ვლით).

№ 471 (ათონ.): „სუსეს ქალა-

ქსა შინა დიდთაგან მკირდმდე სუ- მასა მას ზედა... იქცევისა ზეზი და ქიქნაუტი ძოწეული მეწეული ქსო- ვიარე ყუაილიონსად და გამოქსო- ვილი და კარგი (კარავი) აღმართა, რომლისა საზღად იყვენეს ძოწეული და ზეზი და ქობინაძის იყო ვეც- ხლა და სევეტი ლესული ოქროთა და ცხედარი ოქროისა ანთრაცითა და სსასავლნოთა მოქმეული“ (და- ნარჩენი არ არის).

მეტის მეუად გამდაბურებულია

მეშვიდეთ თავის ტექსტი (471-ში), სდაც შემოღებულია: იხენი, მხ- ვეიშენ, გეწეიშენ (თ. 4) და სხ.

არ უნდა გავიკრიდეს, რომ ქარ-

თული ტექსტები ხშირად არ ეტო- ლება ბერძნულს, ებრაულს, სომ- ხურს, სლავიანურს. ძველად იყო კიდევ ბევრი სხვა ვარიანტებიც, მაგ. სამაჩრუნული, სირიული, მოსორე- ული და სხ. ყველა ტექსტებს რომ შეუდარებთ ბიბლიის ყველა არსებულ სტებებს, მშინ გამოჩნდება, თუ რო- მელი წარადან მომდინარეობს ჩვე- ნი თარგმანი.

8. ჯანაშვილი.

არის, რომ არც ერთ ბუნს. თუშე- ძრიელ ბევრს ზღუიან, მაგრამ ფუტკ- კართან შედარება არ შეუძლია, რა- დან არ შეუძლია ვააკეთოს ღვთის საძღვნო სანთელი და ადამიანის ყე- ლის ჩასატკბილებელი თაფლი. ასეთ პატივისცემით და მოწიწებით ვუყარო- ბოდნენ ჩვენი ძველები ფუტკარს. ფუტკარის მოვლა რაღაც სამღვთო- ვალის შესრულებად მიჩანდათ და ამას სათავეში ედგნენ ძველი ბუნები და მონასტრის ბერები...

ღიბს, ძველი ბუნები და არა ეხლან- დელი მღვდლები. ბუნები ხალხის შევინი იყვნენ, ხალხის მიერ გახუ- ცებულნი. ისინი ირანბებენ ხალხს, იკოდნენ ყოველგვარი ხალხური სა- ქმე და ისე მუშაობდნენ, როგორც უბრალო სოფელი გლეხები. ანა- ფორას მარტო კვირობით იცვამე- ნენ, დანარჩენ ღვებში კი მათაც გლეხურად ეცვათ და გლეხურად ქირახებულბოდნენ. ქეშარიტად, რომ მათი სიტყვა თინიერი საქმისა მკვდარ იყო“ დღეს კი...

ხალხსა და ღვებანდელ მღვდლებს შუა ხილა ჩაბეჭილი და ტყუილად ლომბენ სულიერი მამანი ეს ხილი მანამდე გასდონ, სანამ ხალხთან არ ეწეზებთსაქმე.—სანამ ხალხი მათ მარ- ტო მოლოცვლად ხედავს სიტყ- ვითა და საქმით კი მთიანარეს, მანამ მათი სიტყვა უნაყოფო იქნება. ცოცხალი მავალით ოქროპირობს, დანახული საქმე ღადადებს. რას გენე- დეთ ამ მარტო... რას აკეთებენ ჩვენი მღვდლები? არ განვიკითხავთ, შიო- ლოდ ვაძიებობთ. გამოდით მამანო საქმეზე, იშრომეთ დილდებან „მიმ- წიხრებამდე“, უჩვენეთ შრომის მავა- ლითი ბრევლს და მიზანი მიღწეული იქნება, არ გეყოლებად მრევლში ზარ- მაცი ზარმაცობა კი პირის ყოველივე მხოლოდობა.

ეს ზემოდ მოყვანილი „ერემია“ და დამკირდა დღეს... ორი წელიწადია, რაც ტფილისში იმართება მეფუტკ- რეთა ნაწარმოების გამოყენება. გამო- ფენაში მონაწილეობას ღებულობს მხოლოდ ორი ქართველი მღვდელი: 1. ალექ. ჯაბაშვილი (საგურამოდან), მამა ჩიტაყ (მანგლისიდან) და ერთი სომხის ტერტრეა ბერუჩიანცი (ონი- დან—რაქა). სადარის სხვები, რატომ ხელს არ კიდებენ ამ ღვთისა და კა- სის სასიამოვნო საქმეს? ამას ხომ დე- დი ხარჯი არ სჭირია; სარგებლობა კი ორმაგი იქნება: თვითონაც ისარ- გალებს და თავის მავალით სხვებ- საც გაამწებებს მეფუტკრეთა ნამე- ვილი, ზედ-გამოტრლი მღვდლების საქმეა. სხვაგან ეს კიდევ შეიგნეს... მეფუტკრეთა მამთ მთავარი შემქნე- ლი განიერი (მეფუტკრებისა, გამე- გმონი ხარჩოიანი სკაფ, ამერიკელი მღვდელი (პასტორი) ლანგსტრეტი იყო. რუსეთშია ძრიელ ბევრია მე- ფუტკრე მღვდლები სხვათა შორის ერთი რუსის მღვდელი უსპენსკი. პა- რიზის აკადემიამ თავის წევრობის დირსად სცნო, როგორც დასული- ნებულა მეფუტკრე. ჩვენში კი სამი- ოდენ მღვდლებს, რომელიც მისდევს ამ საქმეს, სხვებსაც მავალით აძლეეს და არაირანდაც წლიურად 500—1000 მანკროდენ იღებს. მონასტრების ძმანი სულ არაიან უფლის ფუტკარს წესი- ერად ვარდა სულ-მნათი კველ-მოქ- მელი აღქმანდრე ეპისკოპოსის შიო- მდემის ბერებისა და ამათაც ხელ- მძღვანელობას უწევს გურია-სამეგრე- ლოს ეპისკოპოსი პატივემული ლე- ონიდი.

ნუ თუ მღვდლებს არ უნდა შეგე- მლობთ ხმა აღიმადლობთ და მრევლს ამბობთ, როცა ისინი ბარბაროსუ- ლად თავფლის გულისათვის ფუტკ- რებს წყაღში ჩაყრით, ან ცეცხლში დაწვით ანადგურებენ. ნუ თუ არ უნდა შეგეგლობთ ასწავლობთ, რომ თათლი იმე გამოაღონ, რომ „ანგე- ლისნი ღვთისა“ არ მისაზნ? განა ამ მხრივ მარტო, სხვა მხრივაც ჩამორჩენილი არიან ერთადერთი სამეურნეო ქართული გაზეთი „მოსა- ვალს“ იამ და შინაარსიან გამოცე- მას 10 მღვდელიც არ ყავს ხელის- მომწერი. ისარგებლობთ, მამანო, თქვენ- ის მღვდლმარებათ მოკლებულ ხელი სამეურნეო ცოდნის შექმნას და ხალხ- ში გავრცელებას—მართალია, ამის- თვის არ გზრდოდნენ სემენარიაში და არ გასწავლიდნენ, მაგრამ აწიო მის- ასწრებთ. სიყვარული არ იქნება ძა- ლით სიყვარული ნაყოფია მხოლოდ ურთიერთ შორას მგვობრული გან- წყობილებითა. დღეს ტფილისში ბრძან- დებით თავ-შეყრილი აღმოსავლეთ საქართველოს მღვდლების „მართლ- ნობის“ მობრძანდით გამოფენაზე. მო- ბრძანდითა საამბო-შეშო სადაფურის და უცხოელის დიუმის ფუტკრეშია ნა- ხეთ დათავლიერეთ ყოველივე წაი- დეთ ცოლან და ხალხში გავარცე- ლეთ და მაშინ თქვენზე არ იტყვიან არა სცნეს, არც გულისხმა ჰყვეს

და ბნელსა შინა ვიწინან“. „ქნა მართ- ლისა სანართლისა ხესა შეიქმს ხელო- სან ნელდად“. ხუცის უმაჯური ძე.

მცირე შენიშვნა

„ნაყოფ ვრემია“-ს ფურცლებზე ზა- ტეანის ქვეყნის აუქუბა: საქართვე- ლის პირველ დაწვეობთ სჯალაქში სწ- ვდა 1881 წელს გამოცემულ სამოს- წყაფა გეგმის მიხედვით სწამოგებს. ამამა სსხვედრეფთა სათათბირგას დარ- წმინტაჲ.

წმინტაჲების სინამდვილე კი სხვას განხვავებს. ვხედავთ, რომ მუნჯური მეთოდა კვლავ ბუდასს დაგვანდად სჯალაქში. მანეთაყ-სუდაკაგებამ: წყა- ლაბით ამ ჟამად დასჯალეთ საქართვე- ლის პირველ-დაწვეობთ სჯალაქიდან თითქმის განდევნილია 81 წლის სამო- სწაჲეო გეგმა. ასეთ უკუდამართობას შეუვა ქართველი გლეგნიდად უუე- რებს. ანაგან არა სდგომლას მის ძი- რანს-ადამოფენას და ბავშვთა განების დამახინჯებისაგან დასხნას. ჩვენს საზო- ცადოთ უგადიდა ბევრი ვაჭით. ქარ- თულ ენას მთავრადედას ვუწვეთ მსო- ლოდ ტბიდა-ტბიდას სიტყვებით. პრა- კტიკულ ნამაჲს ქართულ ენას დაგვას საქმეზე გე განხვავებენ. მაშ მრათა აისხნება ის მოყვება, რომ კავკასიის ნამსტრიაისაგან სჯალადეჲელოდ გამ- დარს უფლებას ფუც-ქვესა სთვალენ.

წაღიწდა გადის მას შემდეგ რაც მანეთაყ-სუდაკაგებო ასე მოქმედებენ და ჩვენ კი დადესაც არ ვეცით, თუ რამდენად კანონის ძალით მოქმედებენ ისინი. არ ვიცით, გაუქმებულნი 81 წლის სამოსწაჲეო გეგმა თუ არა.

სინდესადი სოფლის მსწაჲეობებს, რომ დაგვანდად უკუდამართ პირაბების წინაშე ქედ მოახსარეს და შეიგუეს ისე- თი სულ-შემსუთავი პირაბობა, სადაც მოხარდა თათბის აჯანყება ისხნა. ასეთ უკუდამართობაზე პირველი მართ- ტესტი მსწაჲეობებლთა შეგვრთულ ხმას უნდა განხვავებინს. პირველად მათ უნდა დაგვითხარებენ. მათ უნდა დაგვითხარებენ. მათ უნდა დაგვითხარებენ.

სინდესადი სოფლის მსწაჲეობებს, რომ დაგვანდად უკუდამართ პირაბების წინაშე ქედ მოახსარეს და შეიგუეს ისე- თი სულ-შემსუთავი პირაბობა, სადაც მოხარდა თათბის აჯანყება ისხნა. ასეთ უკუდამართობაზე პირველი მართ- ტესტი მსწაჲეობებლთა შეგვრთულ ხმას უნდა განხვავებინს. პირველად მათ უნდა დაგვითხარებენ. მათ უნდა დაგვითხარებენ.

ეს ჩემი წერად გამოიწვია ბელა თ- რში მომხდარმა ომდენებტმა. რაც რე- სხასხაზო გაზრდა“-ს კარგესმანდრეტი გვეუწვებს (თ. „სახ. გაზ.“ № 175), ამდენად გათამამებულა სუდაკაგე, რომ მსწაჲეობებზე სსმსხუთადან დათხო- ნითაჲ გე დაწვეუებთა. სჯალაქს ამას უუარადებთ მიქვეს და სოფლის მს- წაჲეობებლთა მანგან ნამსტრიაის ასე- თი უუეგეო შეგამარება.

ურავა არ იქნება, ქართველად დეჲუ- ტატებეც სსხვედრეფთა სათათბირს ტრამუნდან ამწებუნენ უედას კავ- კასიის სამოსწაჲეო მთავრობის ასეთ ორგანოვულ მოქმედებას. ამ უკუდამარ- თობის აღმოსავლენედად დროით უნდა უუარადებთ მიქვეს. *აქილესი.

საპუორიის უფლება

(ტფილისიდან) მშენიერი თხილის ბუქტი განმარ- ტობით იღვრა ქალის პირას. თხი- ლები უკვე დაქროლილიყვნენ, რო- დესაც ერთ ლამაზ აფგისტოს დღეს ციყვი აცოცდა მასზე.

ეს ბუქტი ჩემია!

—ჩილიაპარაკა მან თავისთვის და მეორე ტოტზედ ვადაბტა, რომ თხილით პირი გაეც- ტანსურებინა. —შენ ეი, ქურდ-ბაცაცავ, დიკა- რეაქედან.—საიდანღაც მოგმა წრი- ჰინა ხმა. —ეინ არის?—შეეკითხა ციყვი და თან აქეთ-იქით ცქერა თხილსა. ბო- ლოს ბუქტის ძირას დანანა თაგუნა. —შენ აქ საქმე არა გაქვს!—წაბ- ძანდი იქ, საიდანაც მოსულხარ და არ გაბედო ჩემი თხილის ქამა, წრიბი- ნენდა თაგუნა. —ჩემი თხილი,—ჩემი თხილი! —გამთავარა ციყვი და გემრიელ საქ- მელს არხინდად მაჲყო პირი“. —არ გაბედო მეტეი, შე ქურდო, შენა!.. გესმის? —ნება მიბოძეთ შეეკითხოთ, რა უფლებით იჩინებთ თქვენ ამ თხილის ბუქტს? —რა უფლებით? პირველობის უფ- ლებით!

—კარგი, ქალბატონო! მსწაჲეობის ძალით ვიჩინებ, ძალი ყოველივე უფ- ლებზე ღონიერია. მე თქვენზე ღო- ნიერი ვარ და ამიტომაც ყოველივე უპირატესობა ჩემს მხარეზეა, გაი- ბეთ? —გამაგებინეთ ერთი რაზე ჩხუ- ბობთ?—შეეკითხა ჩხაკვი, რომელიც ამით ხმაურობაზე მოფრინილიყო. —შენ, ეი, ჩემს თხილს თავი გა- ნებე, თორღ მე ვიცი შენი!

უკაცრავად, ქალბატონო!

—მიუ- გო ციყვმა, ეს თხილის ბუქტი პირ- ველად მე აღმოვაჩინე. —შენ რომ ჩემი თხილის ბუქტი, აღმოვიჩინა, აქ საკვირვოლი არაფე- რია, მაგრამ მე მსურს ვაფიგო, რა უფლებით დისსაკუთრე იგი? —მე შეეუთვინა იგი იმ უფლებით. —არაფიგოთა უფლებითაც არ გე- კუთნის შენ ეს ბუქტი. რადგანაც მე მოვფრინდი, ამიტომაც ამ ბუქტს მე ვსაკუთრებ!

სწორედ იმ დროს, როდესაც ცი- ყვი ჩიკვს უნდა მივარდნოდა, საი- დანღაც სეტყვასავით წამოვიდნენ ქვეტი და მათ ის და დარჩნარდათ, რომ დროზედ თავი დაეწვიეთ ამ უბე- დურებისთვის და ასეც მოიქცნენ. —აი თქვე, სუსნიგო!—უუყირო- დნენ ქვეტიდან ბიჭები, რომლებიც თხილისთვის მოსულიყვნენ ქალაში, ეხლა კი აღარაფერს არ დაგინარჩუ- ნებთ“ და ამ სიტყვებთან ერთად მი- ქუნივენი შედგნენ თხილის კრე

